

Sesiunea 8: Atunci cum ar trebui să trăim?

I. GUVERNAREA LUI DUMNEZEU PRIN ÎNCHINARE MIJLOCIOARE CORPORATIVĂ

- A. Dumnezeu a oferit rasei umane o demnitate deosebită. Avem voință liberă, ceea ce înseamnă că ne-a fost dată abilitatea de a alege, astfel încât să alegerea noastră dă conteze. Aceste alegeri pentru neprihănire sau pentru păcat vor aduce fie binecuvântare, fie blestem peste noi și peste cei din jurul nostru. Dacă alegem neprihănirea, deschidem uși pentru binecuvântarea noastră și a celor din jurul nostru. Alegerile pe care le facem creează un punct legal de pătrundere atât pentru îngeri, cât și pentru demoni, pentru a fi mai activi în domeniul fizic. Prin ceea ce facem, influențăm calitatea vieții. Unele dintre alegerile pe care le facem acum, ne vor afecta pentru totdeauna. Această viață nu este un joc.
- B. Dumnezeu guvernează universul în parteneriat intim cu poporul Său prin mijlocire. Măreția și taina mijlocirii se vede cel mai mult în relația lui Isus cu Tatăl.
Pentru că (Isus) trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei (Evr. 7:25)
- C. Centrul guvernamental al Universului este „Camera de Rugăciune”, care include toate rugăciunile sfinte din ceruri și de pe pământ, care converg în unitate înaintea Tronului Tatălui. Dumnezeu a conferit poporului Său un rol dinamic în determinarea anumitor măsuri ale „calității vieții”. Noi aducem o contribuție semnificativă în calitatea vieții.
- D. Dumnezeu deschide uși ale binecuvântării și închide uși ale asupririi, ca și răspuns la rugăciunile noastre. Există anumite binecuvântări pe care Dumnezeu a ales să le dea, însă numai dacă oamenii Lui se ridică în parteneriatul rugăciunii.
Nu aveți pentru că nu cereți. (Iacov 4:2)
Dar acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune și cu post. (Mt. 17:21)
- E. Dumnezeu așteaptă stăruința noastră în rugăciune înaintea Lui. Isaia ne învață că El tânjește să-și elibereze harul și puterea, însă așteaptă până când va auzi strigătul mijlocirii poporului Său.
Totuș Domnul așteaptă să Se milostivească de voi, și Se va scula să vă dea îndurare... El Se va îndura de tine, când vei striga; cum va auzi, te va asculta (Isa 30:18-19)
- F. Unii „cred” în suveranitatea lui Dumnezeu într-un mod nebiblic, „crezând” că Dumnezeu va îndeplini rolul pe care El ni l-a încredințat nouă. O astfel de „credință” nu este nicidecum adevărată, ci este mai degrabă o presupunere a noastră. Noi nu putem face partea lui Dumnezeu și El nu o va face pe a noastră. Unii aplică în mod greșit principiul potrivit căruia, dacă Dumnezeu vrea ceva, El la și lucra. Acest lucru este adevărat în unele dintre chestiunile principale cu privire la ceea ce El va face. Totuși, vor fi anumite lucruri pe care Dumnezeu nu ni le va da până când nu i le vom cere. Dumnezeu vrea ca toți oamenii să fie mântuiți, însă acest lucru nu se va întâmpla deoarece Dumnezeu nu violează voința noastră cu privire la mântuire (2 Pt. 3.8-9).
- G. Ezechiel ne învață că Dumnezeu a căutat un om care să stea în spărtură între El și Israel, cineva care se va ruga astfel încât judecata lui Dumnezeu să fie reținută.
Caut printre ei un om care să înalțe un zid, și să stea în mijlocul spărturii înaintea Mea pentru țară, ca să n'o nimicesc; dar nu găsesc niciunul! (Ezec. 22:30)

II. ÎNCHINARE MIJLOCITOARE CORPORATIVĂ

- A. Închinarea mijlocitoare corporativă este mijlocul primar pe care Dumnezeu l-a ales pentru a-și elibera guvernarea (puterea) în relația Lui cu Isus și cei izbăviți. Este cea mai înaltă expresie a guvernării în temporal și în veșnicie și cea mai puternică armă care există. Este pe departe mai puternică decât tăria combinată a tuturor armelor nucleare ale pământului.
- B. Chemarea primară a lui Dumnezeu pentru o națiune aflată în criză este reprezentată de adunările solemne (Ioel 2.12-17). Cu alte cuvinte, închinarea mijlocitoare corporativă este ceea ce avem nevoie în acest ceas al istoriei.
1. **corporativă** – Dumnezeu caută rugăciune corporativă. Este nevoie de smerenie pentru a îmbrățișa tot de implică o adunare. Diferențele dintre stilurile de închinare și rugăciune, accente doctrinare precum și personalitățile noastre fac smerenia să fie necesară dacă vrem să ne adunăm împreună în mod regulat.
 2. **mijlocitoare** – Dumnezeu caută rugăciune mijlocitoare. Rugăciunea mijlocitoare stă în spărtură pentru ceilalți în timp ce declarăm înaintea lui Dumnezeu ceea ce Dumnezeu a promis că va face pentru oamenii Săi.
 3. **închinare** – muzica evlavioasă creează un dinamism unic în a determina un număr mare de oameni să simtă împreună aceleași adevăruri, în unitate pentru o perioadă lungă de timp.
- C. Aceste trei componente formează împreună închinarea mijlocitoare corporativă care declanșează judecata și binecuvântarea lui Dumnezeu și oprește distrugerea adusă de dușman.
- Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor, și sabia cu două tăișuri în mâna lor, ca să facă răzbunare asupra neamurilor, și să pedepsească popoarele; să lege pe împărații lor cu lanțuri, și pe mai marii lor cu obezi de fer, ca să aducă la îndeplinire împotriva lor judecata scrisă! Aceasta este o cinste pentru toți credincioșii Lui. Lăudați pe Domnul! (Ps. 149:6-9)*

III. PATRU FACTORI CARE CONTRIBUIE LA EVENIMENTELE CRITICE DE PE PĂMÂNT

- A. Ca recapitulare, există patru factori cheie ai evenimentelor critice de pe pământ: râvna lui Dumnezeu, mânia lui Satan, păcatul omului, suspinul creației. Acești factori lucrează împreună sub conducerea și înțelepciunea lui Dumnezeu.
- B. Dușmanul lui Dumnezeu este păcatul și Dumnezeu îi va sta împotriva. Israel s-a făcut pe sine dușmanul lui Dumnezeu prin faptul că a trăit în păcat. S-a făcut pe sine adversar al lui Dumnezeu.
- Dar ei au fost neascultători și au întristat pe Duhul Lui cel sfânt; iar El li s'a făcut vrăjmaș și a luptat împotriva lor. (Isa. 63:10)*
- Suflete prea curvare! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu (Iac 4:4)*
- C. **Râvna lui Dumnezeu** sau pasiunea Lui pentru a-și fundamenta oamenii în dragostea Lui pentru a avea o Mireasă pură și pregătită. Scopul Său în faptul că trimite judecata este îndepărtarea tuturor lucrurilor care împiedică dragostea. Deseori rolul lui Dumnezeu în producerea unei crize este deseori ignorat. El este implicat activ în proces. Biserica vorbește mult despre rolul lui Satan sau al omului păcătos, totuși ezităm sau nu suntem siguri când vine vorba despre rolul lui Dumnezeu într-o criză. Uneori, El produce criza într-un mod direct. Alteori, El permite altor forțe să lucreze sub autoritatea Lui. Dumnezeu vrea să înțelegem rolul său în calamitate.

- D. **Mânia lui Satan** este permisă de Dumnezeu în limitele impuse de Dumnezeu. **Păcatul omului** poate aduce distrugere peste ceilalți. De exemplu teroristii iau decizia de a ucide alți oameni. **Suspinele creației** așa cum sunt văzute în cutremure de pământ, tipare violente ale vremii numite „dezastre naturale” (Rom. 8.22).
- E. Cea mai mare problemă a unei națiuni care continuă să trăiască în păcat nu este Satan, nici actele de violență ale teroristilor, nici „dezastrele naturale”, ci râvna lui Dumnezeu pentru a cea națiune să trăiască în puritate pentru a putea umbla în destinul ei. Râvna lui Dumnezeu pentru a curăța pământul de răzvrătire face ca să aibă loc evenimente mărețe și înfricoșătoare.

Dar mare este ziua Domnului și foarte înfricoșată: cine o poate suferi? (Ioel 2:11)

Da, ziua Domnului este aproape, vine ca o pustiire dela Cel Atotputernic. (Ioel 1:15)

IV. RĂSPUNSUL PE CARE ÎL CERE DUMNEZEU: ADUNĂRI SOLEMNE

Dar chiar acuma, zice Domnul, întoarceți-vă la Mine cu toată inima, cu post, cu plînset și bocet! Sfîșiați-vă inimile nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru. Căci El este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate, și-i pare rău de relele pe cari le trimete. Cine știe dacă nu Se va întoarce și nu Se va căi? Cine știe dacă nu va lăsa după El o binecuvîntare... Sunați cu trâmbița în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare!” Strîngeți poporul, țineți o adunare sfîntă! Aduceți pe bătrîni, strîngeți copiii, și chiar pruncii dela fîță... Preoții, slujitorii Domnului, să plîngă între tindă și altar, și să zică: „Doamne, îndură-Te de poporul Tău” (Ioel 2:12-17)

- A. În acest pasaj, Domnul ne spune exact ceea ce trebuie să facem pentru a primi mila și izbăvirea Lui în vremuri de criză. Trebuie să ne strîngem în adunări solemne (sau adunări sfînte). Acestea presupun faptul că liderii și oamenii obișnuiți se adună pentru a posti, a se ruga, a se pocăi de păcate și a cere ca Dumnezeu să reverse peste noi favorul Său.
- B. Aceasta este chemarea primară a lui Dumnezeu pentru un popor aflat în criză. Este cel mai practic lucru pe care îl putem face înaintea și în timpul crizei. Dumnezeu își trimite favorul și protecția ca răspuns la rugăciune și pocăință.
- C. Acesta este cel mai clar pasaj din scriptură care descrie ceea ce Dumnezeu dorește de la noi în vremuri de criză locală sau națională. În timp ce drama globală se desfășoară la sfârșitul veacului, Trupul lui Cristos are o hartă clară. Dumnezeu caută un răspuns specific din partea poporului Său.
- D. Domnul nu ne lasă să bâjbâim cu privire la ceea ce dorește din partea noastră. Lucrul acesta ne aduce o încredere sfîntă. Putem să acționăm cu certitudine în vremurile de criză. Dumnezeu va clătina tot ceea ce poate fi clătinit. Acest fapt va produce disperare și astfel nu există o altă soluție decât în Dumnezeu. El va îndepărta toate lucrurile care ne oferă o nădejde falsă astfel încât să ne punem nădejdea numai în El.

V. ÎNTOARCEȚI-VĂ LA DUMNEZEU CU O INIMĂ ÎNTREAGĂ

Dar chiar acuma, zice Domnul, întoarceți-vă la Mine cu toată inima, cu post, cu plînset și bocet! Sfîșiați-vă inimile nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul (Ioel 2:12-13)

- A. Dumnezeu dorește inima noastră mai mult decât orice altceva. El vrea toată dragostea noastră (Mt. 22.37). Acest aspect ne descoperă inima Lui pentru noi în faptul că cere să Îi răspundem iubirii Sale cu iubire.

- B. Ce înseamnă să ne întoarcem la El cu toată inima? Trebuie să ne întoarcem de la păcat și să fugim de tot ceea ce stă împotriva a ceea ce El dorește. A ne întoarce la Dumnezeu cu toată inima implică pocăință, post și rugăciune. Când ne întoarcem la El, ne poziționăm pe noi înșine să primim favorul Său.
- C. *Locul imunității față de judecățile lui Dumnezeu este într-un loc corporativ, de lungă durată al unei inimi întregi pentru Dumnezeu.* Singurul loc al siguranței este în mijlocul poporului lui Dumnezeu care trăiește în ascultare față de El. Primim astfel favorul lui Dumnezeu și suntem păstrați într-un loc al siguranței în ceea ce privește cauza principală a presiunii, li anume râvna lui Dumnezeu pentru poporul Său, după cum vedem în judecățile Sale împotriva păcatului.

VI. SFÂȘIAȚI-VĂ INIMA NU VEȘMINTELE

Sfășiați-vă inimile nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru... (Joel 2:13)

- A. În mod tradițional, în generația în care proorocește Ioel, oamenii își sfășiau hainele pentru a-și expune durerea și disperarea. A sfășia înseamnă a rupe violent, cu forță.
- B. Ceea ce Dumnezeu dorește este sfășierea inimii, fapt care vorbește despre a te ocupa în mod radical de chestiunile inimii. Acesta este cel mai provocator aspect al îndemnului lui Ioel. Trebuie să ne despărțim de orice displace lui Dumnezeu.
- C. Trebuie să ne sfășiem inimile față de păcat. Dumnezeu dorește sfășierea inimilor noastre. În esență, Ioel strigă: „Sfășiați-vă inimile. Nu le cruțați. Dacă este vreun lucru care stinge Duhul Sfânt, scapă de acel lucru!” Vorbind în mod simbolic, Isus spune: „Dacă ochiul tău te face să păcătuiești, scoate-l (Mat. 5:29). El vorbea despre o umblare radicală în ascultare, care sfășie inima. Cu alte cuvinte, dați la o parte orice compromis!

Dacă deci ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l dela tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă. (Mat. 5:29)

- D. Poate fi dureros atunci când confruntăm sistemul de rădăcini care susține lanțurile robiei păcatului în viața noastră. Uneori este greu să mergem înainte până avem parte de o victorie, totuși aceasta este calea spre biruință. Vrem ca Domnul să facă cumva ca problemele noastre să dispară, fără vreun preț sau luptă sau fără durerea sfășierii inimii. ***Această sfășiere a inimii este în general ignorată în acest proces.*** S-ar putea să nu ne pese că sărim câteva mese, în post, sau câteva ore petrecute în rugăciune în cămăruță. Sfășierea inimii este însă intens personală. E dureroasă. Domnul o să ne ajute la asta. El ne va împuternici.
- E. Nu putem urmări o inimă întreagă în mod superficial. E o contradicție în termeni. Uneori căutăm o inimă întreagă care este blândă, simplă și la locul ei. Doare dacă vom continua până vom avea parte de biruință? Da, însă aceasta este singura cale spre biruință. În mod normal ne dorim cea mai ușoară cale. Inimile noastre trebuie sfășiate. Pentru biserica occidentală, acest concept este unul străin.
- F. ***Dumnezeu stă împotriva multor lucruri pe care biserica le cataloghează ca fiind „libertatea noastră în har”.*** Multe dintre libertățile pentru care luptă biserica sunt exact acele lucruri împotriva cărora Dumnezeu luptă. Modul în care ne cheltuim timpul și banii; modul în care căutăm cinstire; modul în care vorbim și ne relaționăm dovedește faptul că nu am sfășiat ceea ce ne ține în întuneric.

- G. Inima lui Dumnezeu Tatăl a fost sfâșiată atunci când a luat viața lui Isus și continuă să fie sfâșiată în răbdarea lui față de oamenii care se împotrivesc în a-i răspunde cu pocăință. Isus și-a sfâșiat inima când a mers la cruce. Nu este o taină motivul pentru care Dumnezeu vrea ca noi să ne sfâșiem inimile din dragoste pentru El. el își sfâșie propria-I inimă în timp ce ne caută pe noi; El a dovedit deja că nu ne iubește într-un mod detașat, rece. Pentru a pătrunde pe deplin în iubirea Lui, trebuie să ne sfâșiem inimile. Conceptul acesta este străin bisericii occidentale.

VII. POCĂINȚĂ CU INCREDEREA ÎN INIMA TANDRĂ A LUI DUMNEZEU: O DESCOPERIRE PE 5 NIVELE

Intoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru. Căci El este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate, și-i pare rău de relele pe cari le trimete. Cine știe dacă nu Se va întoarce și nu Se va căi? (Ioel 2:13-14)

- A. Ioel cheamă poporul să se reîntoarcă la Domnul, oferind 5 motive pentru înțelepciunea acestui lucru. Dumnezeu este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate și îi pare rău de relele pe care le trimete. El dorește o cale pentru eliberare. Cunoașterea inimii lui Dumnezeu ne dă curaj să ne sfâșiem inimile în pocăință. dacă facem un pas către El, El va face zece către noi.
- B. Întâi, Dumnezeu este milostiv prin faptul că ne evaluează diferit de modul în care oricine altcineva o face. El își aduce aminte de slăbiciunea noastră și de faptul că suntem doar țărână (Ps. 103.14). El nu e ca un conducător de armată aspru sau un antrenor furios, respingând orice slăbiciune. Stilul Său de abordare este unul prietenos cu oamenii. Cea ce El cere poate fi împlinit de cel slab. El va coi o cărare a eliberării pentru noi.
- Nu ne face după păcatele noastre, nu ne pedepsește după fărădelegile noastre. (Ps. 103:10)*
- C. În al doilea rând, El se desfată în îndurare. Dumnezeu își găsește plăcerea în timp ce urmărește răspunsul inimii poporului Său atunci când Îi întâlnim îndurarea neobosită. El se bucură de ceea ce se trezește în noi atunci când înțelegem că ne oferă un nou început după fiecare eșec.
- Care Dumnezeu este ca Tine, care ierși nelegiuirea, și treci cu vederea păcatele rămășiței moștenirii Tale? El nu-Și ține mînia pe vecie, ci Îi place îndurarea! (Mic. 7:18)*
- D. În al treilea rând, Dumnezeu este încet la mânie. Isus a vorbit despre acest fapt bisericii din Tiatira. El le-a oferit un timp în care să se pocăiască de imoralitatea lor (Apoc. 2.20-22). El nu se grăbește să judece, ci oferă un timp pentru pocăință.
- E. În al patrulea rând, Domnul are o bunătate mare. Când credem în bunătatea lui Dumnezeu, atunci avem încrederea de a trece dincolo de bariere și a atinge adevărata pocăință. Pocăința noastră nu se va lovi niciodată de respingere. Acest fapt ne conferă curajul de a ne sfâșia inimile, cunoscând faptul că Dumnezeu dorește să restaureze părtășia noastră cu El.
- F. În al cincilea rând, Domnului îi pare rău de relele pe care le trimete. Asta nu înseamnă că Dumnezeu își schimbă voia la întâmplare, surprinzându-se pe Sine. Mai degrabă El onorează voința liberă a omului fără a-și încălca dreptatea.

VIII. DOMNULUI ÎI PARE RĂU DE JUDECĂȚI

Întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru. Căci El este milostiv... și-i pare rău de relele pe cari le trimete (Ioel 2:13)

Caut printre ei un om care să înalțe un zid, și să stea în mijlocul spărturii înaintea Mea pentru țară, ca să n'o nimicesc; dar nu găsesc niciunul (Ezec. 22:30)

- A. Dumnezeu dorește să oprească decretele judecății în locul împlinirii lor. Judecata vine deoarece poporul refuză pocăința. când poporul se pocăiește și se întoarce la Domnul, atunci Lui îi pare rău de judecăți. În loc să trimită judecățile pe care ei le merită, El trimite binecuvântarea.
- Veniți-vă în fire... pînă nu se împlinește hotărîrea... pînă nu vine peste voi mînia aprinsă a Domnului... Căutați pe Domnul, toți cei smeriți din țară... Poate că veți fi cruțați în ziua mîniei Domnului.” (Țef. 2:1-3)*
- B. Există două nivele ale în ceea ce privește decretele lui Dumnezeu: primul, decretul este hotărât în curtea cerească. Al doilea, Dumnezeu trimite îngeri să execute judecata, sau judecata este anulată.
- C. Ca răspuns la rugăciunea noastră, Dumnezeu schimbă ceea ce eliberează în viața noastră. Rezultatul unui dezastru iminent poate fi schimbat (Gen. 18:22-32; Ex. 32: 9-14; 2 Sam. 12:15-23; 24:10-14; 2 Cron. 34:22-28; Ier. 18:7-10; 51:6-8; Ezec. 18:21, 22, 28; 33:10-14; Dan. 4:29; Amos 5:1-3,14-15; 7:1-6; Țef. 2:1-3; Hab. 3:16-19; Iona 3:4-10; Mal. 3:16-4:6).
- D. Există trei pași în parteneriatul nostru cu Dumnezeu. În primul rând, **Dumnezeu inițiază** ceea ce dorește proclamându-și cuvântul și stărnindu-ne inimile. În al doilea rând, **noi răspundem** în ascultare și rugăciune față de inițiativa lui Dumnezeu. În al treilea rând, **Dumnezeu răspunde** răspunsului nostru eliberând o mai mare binecuvântare decât cea pe care ar fi reținut-o până la auzirea strigătului nostru. Rugăciunile noastre contează chiar și atunci când nu le simțim puterea.
- E. Datorită lucrării lui Isus la cruce noi primim darul neprihănirii. Răspundem acestui fapt dedicându-ne unei trăiri în neprihănire. Astfel, putem primi favorul lui Dumnezeu (2 Cor. 5:17-21). **Locul imunității față de judecățile lui Dumnezeu este să trăim în favorul său.** Ioel cheamă poporul la o inimă întregă, în mod corporativ, ca răspuns la criza din mijlocul națiunii. Dumnezeu va elibera favorul Său peste anumite zone geografice ca și rezultat al faptului că oamenii din zona respectivă au venit înaintea Lui de-a lungul anilor, în dragoste, prin închinare mijlocitoare corporativă. Cel mai bun loc al siguranței este în compania unor oameni care trăiesc în dedicare corporativă.

IX. TAINICUL „POATE” AL LUI DUMNEZEU ADUCE ÎNDURARE

Căutați pe Domnul, toți cei smeriți din țară... Poate că veți fi cruțați în ziua mîniei Domnului. (Țef. 2:3)

- A. Este o taină în harul lui Dumnezeu care a mișcat inimile celor izbăviți de-a lungul veacurilor. Îl numim „tainicul poate al lui Dumnezeu”. Este locul din inima lui Dumnezeu unde El poate se întoarce și se căiește de la a trimite judecată. El ar putea face asta dacă poporul Său îi răspunde în smerenie.
- B. Versiunea NASB a Bibliei spune: „Poate veți fi ascunși”. Domnul nu se joacă de-a ghicitul cu noi. Mai degrabă ascunde implicațiile depline ale tuturor factorilor din ecuație – toate motivele din spatele acțiunilor și tăcerii Sale – ca și când ne-ar păzi de la a căuta să rezolvăm o ecuație fără a ne relaționa la El.
- C. Domnul dorește să se pocăiască de judecăți în funcție de răspunsul poporului Său. Dumnezeu dorește să transforme zonele geografice ale unui dezastru iminent în centre ale trezirii.

X. STRÂNGE POPORUL ȘI SFINȚEȘTE ADUNAREA

Sunați cu trâmbița în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare!” Strângeți poporul, țineți o adunare sfântă! Aduceți pe bătrâni, strângeți copiii, și chiar pruncii dela fiță! (Ioel 2:15-16)

A. Cum ar trebui să răspundem? Ce putem face cu privire la criza mondială despre care știm că va avea loc? Dumnezeu ne-a trimis un plan de bătaie clar și eficient, deși este nevoie de credință pentru a-l pune în practică.

B. Trebuie să sunăm din trâmbiță în Sion pentru a chema o adunare sfântă. Bătrânii se strâng și adună poporul; chiar și copiii participă la adunare. De vreme ce nimeni nu va fi cruțat de criza și judecata care va veni, nimeni nu este scutit de la a striga înaintea lui Dumnezeu pentru milă. Apoi sfințim un post. Postul ne așează inima într-un loc al experimentării într-o și mai mare măsură a harului lui Dumnezeu.

1. ***Sunați cu trâmbița*** – proclamând cu curaj judecata care stă să vină și adunarea sfântă

2. ***Vestiți un post*** – pune postul în orar și ține-te de el

3. ***Țineți o adunare de sărbătoare*** – adunări care sunt ***sfinte*** ca și prioritate în orarul nostru

4. ***Sfințiți adunarea*** – liderii sfințesc poporul sub conducerea lor, renunțând la programele lor pentru a face din căutarea lui Dumnezeu prioritatea numărul unu în ceea ce privește timpul lor.

C. Ioel descrie răspunsul dintr-o inimă întreagă pe care Dumnezeu îl caută, accentuând nevoia rugăciunii sincere. Strigăm cu sinceritate pentru mila Lui.

Preoții, slujitorii Domnului, să plîngă între tindă și altar, și să zică: „Doamne, îndură-Te de poporul Tău! Nu da de ocară moștenirea Ta, n'o face de batjocura popoarelor! Pentru ce să se zică printre neamuri: „Unde este Dumnezeul lor?” (Ioel 2:17)

XI. INSTAURÂND O CULTURĂ SPIRITUALĂ IOEL 2

Ascultați lucrul acesta, bătrâni! Și luați seama, toți locuitorii țării! S'a întâmplat așa ceva pe vremea voastră, sau pe vremea părinților voștri? Povestiți copiilor voștri despre lucrul acesta, și copiii voștri să povestească la copiii lor, iar copiii lor să povestească neamului de oameni care va urma! (Ioel 1:2-3)

A. Primul îndemn din cartea Ioel este să ascultăm cu atenție și să învățăm ce s-a întâmplat cu Israel în timpul judecăților lui Dumnezeu (Ioel 1.1-2.9). Chemarea este pentru a lua seama la istorie. De asemenea este o chemare la a asculta ceea ce spune Ioel. În contextul nostru, realizăm acest lucru studiind cartea Ioel. Ioel îi provoacă să asculte, ceea ce înseamnă îmbrățișarea unui stil de viață care îmbunătățește auzirea. Trebuie să ne adâncim în mesajul prezentat în cartea Ioel.

B. ***Această auzire nu apare pur și simplu pentru că suntem creștini.*** Este nevoie de o cultivare voluntară, deliberată a înțelegerii cărții Ioel.

C. Ioel accentuează ***o gravitate fără precedent*** în ceea ce privește judecățile care vor veni. În esență, el întreabă: „Ați mai văzut ceva asemănător? Este normal?” Importanța mesajului stă în faptul că ceea ce urmează este fără precedent, de aceea ne este necunoscut. Și aceasta face ca mesajul să fie greu de auzit.

S'a întâmplat așa ceva pe vremea voastră, sau pe vremea părinților voștri? (Ioel 1:2)

- D. Pătrundem într-un anotimp al calendarului divin. Slava și judecățile Sale vor clătina tot ce poate fi clătinat. Ne aflăm într-o perioadă unică pentru care nu avem nici un punct de referință din trecut. Noe este un exemplu de primire a mesajului profetic, nefamiliar lui. Mesajul său profetic nu avea precedent, fiind astfel greu poporului să îl audă. Dumnezeu i-a spus lui Noe că va ploua timp de 40 de zile. Totuși, până în acel punct din istorie nu a mai plouat niciodată. Până atunci, Dumnezeu uda pământul cu rouă și nu prin ploaie care să vină din cer.

XII. SPUNE COPIILOR – INSTAURÂND O CULTURĂ SPIRITUALĂ DINAMICĂ

Povestiți copiilor voștri despre lucrul acesta, și copiii voștri să povestească la copiii lor, iar copiii lor să povestească neamului de oameni care va urma! (Ioel 1:3)

- A. Ioel a dat bătrânilor un mandat care durează patru generații, pentru ca toți să înțeleagă mesajul său cu privire la trezirea și judecata din Ziua Domnului și să nu fie nepăsători față de ce înseamnă aceasta.
- B. Dumnezeu dorește un mediu spiritual sfânt al credinței și revelației, care să fie instaurat în biserică. Rugăciunea în post trebuie să reprezinte o parte cheie a culturii spirituale a bisericii din Vremurile din Urmă. Acesta este lucrul urmărit de Dumnezeu atunci când poruncește „Spuneți copiilor.” Cultura spirituală a bisericii occidentale de azi are un duh de batjocură și nepăsare care consideră că este „extremist” să crezi cuvântul lui Dumnezeu cu privire la Vremurile din Urmă. A fost una dintre prioritățile lui Petru să ne avertizeze cu privire la duhul de batjocură (2 Petru 3.3)

Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori (2 Pet. 3:3)